

Upamo pa in tudi lahko vemo, da mu v tem ne pomaga nič tudi „nemški bog“, naj ga še s tako silo kliče na pomaganje. Ubogi „major“, potreba mu je v resnici pomilovanja!

Družba sv. Cirila in Metoda.

(Dalje.)

E. V očigled obče priznani potrebi primernega berila za našo šolsko mladino je vodstvo osnovalo „Knjižnico družbe sv. Cirila in Metoda“. Večkrat se je že poskušalo dajati na svetlo tako zbirko primernih spisov, a iz raznih razlogov je to zastalo. Slavna „Zaveza slovenskih učiteljskih društev“ obrnila se je bila do nas, naj se mi, ker spajamo v svoji družbi vse potrebne pogoje, lotimo tacega podjetja. Vodstvo je pretresalo to resolucijo in — akopram si je bilo v svesti, da se v ideji vse lepše vidi, nego je pa v dejanji, — vendar sklène vstreči tej želji, ter nadaljevati knjižnico. Zbog tega pa se je meseca avgusta 1889 v posebni okrožnici št. 781 zglasilo pri vseh podružničnih načelnistvih z vljudno prošnjo, naj bi v svojem okrožji poiskala takih poverjenikov, ki bi s požrtvovalno ljubeznijo hoteli prevzeti razpečavanje društvenih spisov. V olajšanja tega posla dalo je natisniti posebne vpisne pole na knjižnico družbe sv. Cirila in Metoda ter jih poslalo vsem podružnicam. A žal, da uspeh dosedaj ni ugoden, kolikor se tiče skupička, ker družba si hoče zagotoviti le založnih in upravnih stroškov brez ozira na kak dobiček. Da bi to podjetje imelo še varnišo podlago, neko glavnico za izdavanje dobrih spisov, zaprosilo je vodstvo osobito iz tega obzira preslavni kranjski deželni zbor in veleslavni občinski svet deželnega stolnega mesta Ljubljanskega. Ta dva visoka zastopa sta uslišala vodstveno prošnjo in slavni deželni odbor je naznanil z dopisom dne 20. decembra 1889 št. 9481, da je visoki deželni zbor družbi dovolil za leto 1890 podpore 1000 gold. in slavni mestni magistrat z dopisom dne 13. marca 1890 št. 2170, da je občinski svet v isto svrhu podelil 400 gld. v dveh obrokih. Vodstvo se je potrdivši prejem hvaležno zahvalilo visokima korporacijama, ki tako blagodušno podpirata kulturni razvoj naroda slovenskega. Knjižnica družbe sv. Cirila in Metoda je narasla od lanske skupščine za dva snopiča. IV. njen zvezek opisuje slovenski mladini „Junake“ skoro zgolj slovenskega pokolenja, može in žene, ki so se skazali junake ali junakinje ter so se borili in krv prelivali za „vero, dom, cesarja“.

Peti zvezek je zagledal beli dan povodom odkritja spomenske plošče na rojstvenem domu vladike M. Ravnikarja, da se tudi naša mladina soznani s tem slovenskim pedagogom. Kritika se je v obče izrekla pohvalno. Ako vza-

memo v poštev, da se je razpečalo in razširilo po Slovenskem od „Knjižnice družbe sv. Cirila in Metoda“ I. zvezka krog 8000, od II. do 5000, III. 2000, IV. 3000 in V. zvezka do 2000 izvodov — torej vкупno 20.000 izvodov, gospôda moja, smemo reči, da je družba — vkljub precēj velikim denarnim žrtvam — dosegla lep vspeh, osobito če pomislimo, ka se bodo — ker litera scripta manet — čitali njeni spisi, ko družbe več ne bo. Pri tej priliki si usoja vodstvo „Knjižnico družbe sv. Cirila in Metoda“ prav toplo priporočiti vsem načelnistvom, rodoljubom, duhovnikom, učiteljem, pisateljem itd. Ali zagleda več spisov beli dan, odvisno je od tega, kako se bodo razprodavali; s cela hvalne in zanimive tvarine takim zvezkom imam dosti v rokah. (Dalje prih.)

Gospodarske stvari.

Ameriške trte in njih vino.

V dobi trsne uši se piše in govori veliko o osodi naših goric in sploh ne gre ljudem v glavo, da jih nam utegne kedaj izmanjkati. To pa se izgodi gotovo, ako si ne priskrbimo že v naprej pomoči zoper škodljivko in ker je ne more človek vničiti, treba je oskrbeti si trsja, ki vzdrži napad uši. Tako trsje pa je doma le v Ameriki in čemo, nečemo treba nam jih bode in prav, če začnemo še o pravem času jih saditi v gorici. Ako to storimo, ne bode nas toliko strah trsne uši in če potlej tudi pride, ko bode ameriško trsje že na tem, da rodi, ne bomo brez vina.

Iz tega namena pa storimo najbolje, ako sadimo tako trsje, ki rodi grozdje in daje vino, ne da ga je treba cepiti. Strokovnjaki priporočajo izlasti York-Madeira, Othelo, Viala in Jacquez, ker te sorte dajo še precej obilno vina in kolikor toliko je vino dobro. Grozdje je pri teh sortah modro in se ve, da je vino potlej črno. Grozdja je na teh trslih veliko, samo eno je to, da je jagodje drobno in še precej mesnato. Zato ne priteče veliko vina, vsaj ne toliko, kolikor bi ga iz grozdja naših trsov.

Drugo je pa potlej to, da ima vino poseben okus in nekaj ga že poznamo iz naše izabelke. Pravi se mu lesičji okus in spominja nekoliko na maline ali jagode, rastoče v vrtu. Ta okus ali more biti bolje duh, dopade se nekaterim, drugim pa je zopern, na vsak način pa kaže vino, da ni naše. Ako se grozdje hitro izpreša, ne preide veliko tega okusa v vino ali če postane vino staro in se v redu vselej pretoči, izgubi se iz njega, toda do cela ne. Na razstavi na Dunaji so letos skušali vino iz tega trsja in pravijo, da je prav dobro in g. dr. Geršak v Ormoži ga že ima več let pa diši vino njemu in tudi prodaje ga.